

Annelies George

‘SCHRIJVEN IS
MIJN MANIER
OM IETS
AAN DE ORDE
TE STELLEN’

Als vrouw in de door mannen gedomineerde financiële wereld had Annelies George (59) geregeld te maken met grensoverschrijdend gedrag. Ze schreef er het boek *Nice Doing Business With You Ma'am* over. Een drukke baan weerhoudt haar er niet van om ook andere onderwerpen al schrijvend aan de kaak te stellen.

TEKST Renate van der Zee
FOTOGRAFIE Stef Nagel
STYLING Brigitte Kramer
VISAGIE Bart Brom

Annelies in haar werkkamer.
Aan de muur een foto van
haar man en zijn kinderen.

Ze werkt al vijfendertig jaar in de financiële wereld. Vooral in het begin was ze vaak de enige vrouw in dat mannenbastion. Met de

mannen om haar heen had Annelies George in het pre-#MeToo-tijdperk soms heel wat te stellen. Ze verwerkte haar ervaringen met grensoverschrijdend gedrag in een roman getiteld *Nice Doing Business with You Ma'am*. In haar lichte Bussumse appartement, waar ze woont met haar man en zes katten, vertelt ze waarom ze dat boek wilde schrijven.

'Ik heb als vrouw in de financiële wereld wonderlijke situaties meegemaakt, vooral aan het begin van mijn carrière. Dan had ik bijvoorbeeld bij een potentiële klant met één persoon afgesproken, maar zaten er vaak onaangekondigd allerlei andere mannen aan tafel en moest ik me ontzettend gaan bewijzen. Op een gegeven moment werd ik directeur van een leasemaatschappij, maar als ik dan met een mannelijke collega binnenkwam, dacht iedereen altijd dat hij de baas was. Er waren ook vaak mannen die dachten dat ze wel iets bij me konden proberen. Vooral mannen

Thais schilderij van
Boeddhabeeldjes in
bladgoud die de dagen
van de week voorstellen.

**'VOORAL
MANNEN DIE OP
HOGE POSITIES
ZATEN,
dachten echt
dat ze alles
konden maken'**

Annelies op haar favoriete plek: haar balkon.
's Zomers staat het er vol met bloemen.

die op hoge posities zaten, dachten echt dat ze alles konden maken. Die financieel directeur van een groot bedrijf waar ik veel mee samenwerkte bijvoorbeeld. Hij vroeg me mee uit lunchen in een hotel-restaurant en na de lunch zei hij: 'Zullen we?' Toen liep hij naar de receptie en wilde hij tot mijn stomme verbazing een kamer regelen. Een andere man, die directeur van zijn eigen bedrijf was, stalkte me en greep me zelfs onder mijn rok tijdens een relatie-evenement. Je zou zeggen: dan geef je zo'n man toch een klap? Maar ik was echt te overdonderd om adequaat te kunnen reageren. Pas veel later ben ik naar die man toegegaan en heb ik gezegd: dit moet stoppen.'

WEERBAAR

'Ik heb als jonge vrouw in de financiële wereld vaak gedacht: het zal er wel bij horen. Ik probeerde altijd beleefd te blijven tegen die mannen. Maar ik zou het nu heel anders doen. Er is intussen veel veranderd, maar er is ook veel hetzelfde gebleven. Jonge vrouwen zijn tegenwoordig weerbaarder en ik denk dat dat door #MeToo komt. Maar ze vertellen mij ook dat dit soort situaties nog steeds voorkomt. Er zijn nog steeds mannen die in een machtspositie zitten en denken dat ze zich alles kunnen permitteren. Daarom wilde ik dit boek schrijven, om dat aan de orde te stellen. Ik werk tegenwoordig als CFO bij een Nederlands IT-bedrijf en in de avond-

**'IK VERPAK DE
BOODSCHAP
IN EEN
TOEGANKELIJK
VERHAAL zodat
mensen het
gaan lezen
en erover
gaan nadenken'**

moole dingen van het leven

plek

'Mijn balkon. 's Zomers staat het helemaal vol met planten. Ik heb altijd een rozentuin gehad, maar rozen redden het daar helaas niet'

film

'*The Notebook*. Een ontroerende film over een dementerende vrouw en de liefde die er dan toch nog is'

boek

'*De keerzijde van middernacht* van Sidney Sheldon. Ik las dat boek voor het eerst op mijn vijftiende en daarna nog vele malen. De hoofdpersoon is een heel sterke vrouw en dat spreekt mij aan'

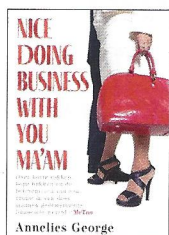
reis

'Indonesië. Daar ben ik al vaak geweest, maar binnenkort ga ik er voor het eerst samen met mijn man heen'

eten

'Indisch. Ik kook het graag zelf. Gek genoeg heb ik het niet van mijn Indische vader, maar van mijn Amsterdamse moeder geleerd'

NICE DOING BUSINESS WITH YOU MA'AM
Over korte rokken, hoge hakken en de belevenissen van een vrouw in een door mannen gedomineerde financiële wereld.

ANNELIES
GEORGE
Bi Publishing,
€21,95

uren schrijf ik. Ik heb schrijven altijd leuk gevonden. Samen met mijn oudere zus schreef ik als kind in de zomervakanties al verhaaltjes.

Ik ben opgegroeid in een liefdevol gezin. Mijn moeder was huisvrouw, mijn vader kwam uit Indonesië. Daar was hij vliegtuigmonteur, maar omdat zijn vader Nederlander was, moest hij na de politionele acties alles achterlaten en in Nederland opnieuw beginnen. Hij maakte eerste boormachines, maar werkte zich op naar een baan op kantoor.'

KANSEN

'Als jong meisje wilde ik modeontwerpster worden. Ik had een nicht die voor Fong Leng werkte en dat leek me geweldig. Maar toen ik me bij de modeacademie meldde met een zelfgemaakte blouse waren ze niet onder de indruk. Dus dat ging niet door.

Mijn eerste baan was op een advocatenkantoor. Ik werkte daar als secretaresse en studeerde rechten in de avonden. Met het plan dat ik dan stage zou kunnen lopen op dat kantoor. Maar toen ik hoorde dat het in de nabije toekomst zou sluiten, besloot ik het over een andere boeg te gooien. Een uitzendbureau stuurde me naar een leasemaatschappij. Tijdens het sollicitatiegesprek zei ik: 'Ik zou wel iets met sales willen doen. Dat commerciële ligt me wel.' Tot mijn stomme verbazing werd ik zomaar aangenomen.

Het waren de jaren negentig en contact maken met een klant ging nog heel ouderwets via de telefoon. Je zocht het telefoonnummer van het bedrijf in het telefoonboek op en dan belde je en vroeg je naar iemand. En dan kijken of

je het product kon verkopen. Vaak lukte het mij wel klanten te interesseren, maar ik heb ook veel geluk gehad. Ik kwam steeds in de omstandigheid waarin ik kon laten zien wat ik in mijn mars had en er waren ook steeds mensen die in mij geloofden.

Toen ik achtentwintig was, vertrok de baas van het bedrijf waar ik werkte. Hij had me de kans gegeven me te ontwikkelen en ik had met hem samen dat bedrijf opgebouwd, dus ik wist van de hoed en de rand. Toen hij wegging dacht ik: er kan nu wel weer zo'n knakker komen leidinggeven, maar ik kan het zelf ook wel. Ik maakte een businessplan en legde dat voor aan het Amerikaanse moederbedrijf. Dat hoorde me aan en gaf me vervolgens alle bevoegdheden. Het duurde alleen wel nog even voor ik ook echt directeur werd genoemd.'

BOODSCHAP

'Wat volgde was een lange carrière in de financiële wereld waarin ik voor allerlei Amerikaanse bedrijven heb gewerkt als Europees of regionaal manager. Maar een aantal jaren terug deed ik tijdelijk een stap terug om mijn ouders te verzorgen. Mijn vader kreeg kanker en ik

heb voor hem gezorgd in de laatste fase van zijn leven. Ik heb ook drie jaar lang mijn moeder in huis genomen nadat ze alzheimer kreeg. Voor mij was dat normaal, want mijn ouders waren er ook altijd voor mij geweest.

Inmiddels heb ik weer een drukke baan, maar ik vind altijd tijd om te schrijven. Het is voor mij een manier om aandacht voor iets te vragen. Ik verpak de boodschap in een toegankelijk verhaal, zodat mensen het gaan lezen en erover gaan nadenken. Zo schreef ik bijvoorbeeld een serie boeken over een onderzoeksjournalist tegen de achtergrond van de klimaatverandering. Die serie is uitgekomen in Amerika en dat was mijn manier om die problematiek aan de orde te stellen.

Ik werk nu aan een roman over datingsites, waarmee ik mensen wil waarschuwen om niet hun hele ziel en zaligheid bloot te geven aan personen die ze helemaal niet kennen. Ik heb nog zoveel boeken in mijn hoofd zitten. Het is mijn droom dat ik ooit de tijd zal hebben om die allemaal te schrijven.' ●

**'IK DACHT DAT
, HET ERBIJ
HOORDE EN
PROBEERDE
ALTIJD beleefd
te blijven tegen
die mannen'**

Na een lange carrière in de financiële wereld deed Annelies tijdelijk een stapje terug om voor haar ouders te zorgen.

